

במהלך הקריירה המקצועית שלו, שימש ריצ'רד ערמון במגוון תפקידי מפתח בתחום הפיננסי במשק הישראלי, ובהם:

סמנכ"ל בגמול חברה להשקעות

אחראי על תחום האשראי בקבוצת בנק הפועלים (לאורך 23 שנים ברציפות)

יו"ר הסנה חברה לביטוח

יו"ר גמול חברה להשקעות — החברה המרכזית של קופות הגמל וקרנות הפנסיה (שימש בתפקיד זה 9 שנים, שבמהלכן "שחרר" את החברה מתלותה בבנק הפועלים וחברת העובדים)

יו"ר קרן ברל כצנלסון (תפקיד בו שימש 13 שנים, שבהן הציל את הקרן, שיקם אותה, בנה עבורה תשתית כלכלית והקים את המרכז הרעיוני).

ברומניה אחרי המהפכה הקים ריצ'רד ערמון את הבנק המסחרי הראשון בשותפות של הון זר ורומני

הקים את לשכת המסחר ישראל — רומניה

יום וניהל מפגשים בין אנשי עסקים ישראלים ורומניים ואירח, בתוך כך, בישראל, שני נשיאי רומניה ושני ראשי ממשלה, ומונה כקונסול הכבוד הראשון של רומניה הפוסט־קומוניסטית במדינת ישראל.

ספר זה נכתב מתוך צורך פנימי של הכותב לתת פומבי לזווית המבט האישית שלו על נקודות ההשקפה שבין הקורות אותו בחייו הפרטיים והמקצועיים ובין סוגיות משמעותיות בהתפתחות וצמיחת מדינת ישראל בעשורים האחרונים.

ב־23 השנים שבהן היה ריצ'רד ערמון מבכירי בנק הפועלים, הוא עסק בנושא אחד בלבד — נושא האשראי שבו התמחה, מבחינת הקונספט דרך קביעת המדיניות ועד מימושה, הלכה למעשה, באמצעות התווית גישה ושיטות עבודה וביצוען. במהלך השנים הרבות שבהן שימש בשלל תפקידי מפתח בשורה ארוכה של מוסדות, הוא מיעט לדבר עם התקשורת ונמנע מכך באדיקות גם לנוכח אי דיוקים בסיקורים בעיתונות הכתובה, עיוותים או התקפות.

פניות של כמה מידידיו — מכרים, חברים, קולגות ולקוחות לשעבר — שטענו כי זיכרונותיו ופרשיות רבות שלהן היה עד ראויים להיות מועלים על הכתב, דרבנו אותו לכתוב ספר זה. אולם במקום שיהיה זה ספר זיכרונות ביוגרפי ואישי, בחר הכותב לספר "סיפורים שלא סופרו", עדויות ותובנות אישיות ומקצועיות מפרשיות עבר מרתקות — ידועות חלקן יותר או פחות — שזכו עד עתה לייצוג חלקי, מעוות או חסר בתודעה הציבורית, והרלוונטיות שלהן להווה ולעתיד החברה והכלכלה הישראלית, גדולה

מתווה דרכו האישית, המקצועית והציבורית, שמיקם אותו — לעתים כנוכח צופה ולעתים כשחקן פעיל ואף ראשי — בצמתים משמעותיים בתולדות המדינה, חושף בפני הקורא את קורותיו של ריצ'רד ערמון, על הצירים הדינמיים המרכזיים שעיצבו את זהותו — מרומניה לישראל ומעבודה כפועל תעשייתי, עד למעמד של אחד מבכירי המשק בישראל. צירים אלה מזוקקים בספר זה לכדי תפיסת עולם בשלה, קוהרנטית ובהירה, המשקפת את הרבגוניות בה מאופיינת הביוגרפיה שלו ואת מחשבתו המקורית, הפרגמטית והרעננה, המתייחסת באופן אופרטיבי לסוגיות המרכזיות המאתגרות את הכלכלה, החברה והמדיניות הישראלית ומציעה פתרונות לחוליים הקשים בהם היא נגועה: אימוץ זהות סוציאל־דמוקרטית גלויה של מפלגת העבודה כיום, קריאה להפרטה של קרנות הפנסיה והעברת הבעלות עליהן לציבור העמיתים החוסכים, ביסוס מערכת בנקאות עממית שתפעל בתנאי קרבה לציבור, והקמת מרכז מוזיאונים וירטואלי שיציג את תולדות הקהילות היהודיות בארצות המקור שלהן תוך הדגשת ייחודן.

הציר הביוגרפי המקצועי וציר הזהות האישית שלאורכם התפתח ריצ'רד ערמון ממשיכים לפעם בנימי נפשו גם היום, ומוצאים ביטוי בכל שלב בעשייה המקצועית והציבורית הענפה שלו. ניסיונו, ההשפעות אליהן זכה להיחשף, התובנות אליהן הגיע ותפיסת העולם שגיבש מהווים מראה שבה משתקפת התפתחות החברה הישראלית כולה.

סיפורים שלא סופרו

סיפורים שלא סופרו

ריצ'רד ערמון

ריצ'רד ערמון (קסטנבאום) נולד בבוקרשט ב־12 בדצמבר 1933, בה גדל והתחנך, ובה עבר כילד את שנות מלח"ע ה־2, שבמהלכה נרצחו אחדים מבני משפחתו בטרנסניסטריה ובאושוויץ.

לאחר 12 שנים שבהן היה מסורב עלייה, עלה לישראל בדצמבר 1958.

למד טכנאות חשמל בבוקרשט, והוא בעל תארים ראשונים במשפטים (בוקרשט), ובמדעי המדינה ומנהל עסקים (תל אביב).

במלחמת ששת הימים לחם בחייל רגלים, והשתתף ונפצע בקרב אום כתף.

ברומניה עבד כנער מגיל 17 כפועל תעשיה במשך 4 שנים, ולאחר שעבד, סמוך לעלייתו ארצה, כפועל במפעלי אמקור במשך 4 שנים נוספות, היה לפעיל קליטת עליה במעברות ג'יסי כהן ומפדה בחולון.